

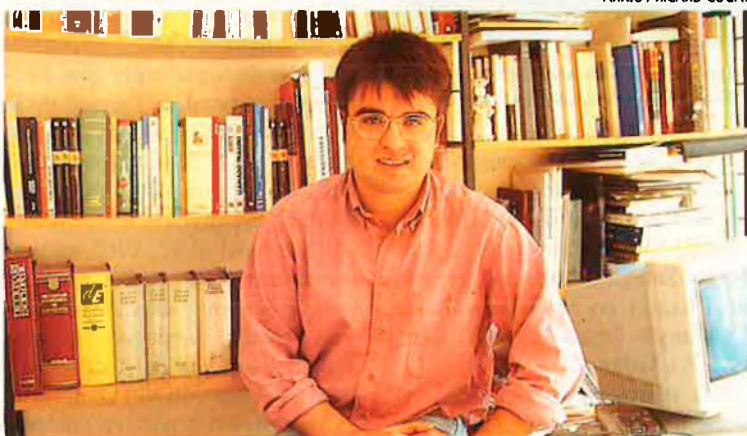
Reobert el debat sobre el castellà a Catalunya

El llibre 'La guerra de la llengua' i el Congrés Europeu d'Immersion, celebrat a Barcelona la setmana passada, han fet florir de nou el debat sobre el paper de la llengua espanyola al Principat.

Dos esdeveniments han fet rebrotar la polèmica sobre els catalans castellanoparlants: la publicació del llibre *La guerra de la llengua*, i el Congrés Europeu d'Immersion Lingüística. Pel que fa al llibre, escrit per Eduard Voltas, cap de redacció d'EL TEMPS, la premsa en va destacar ràpidament dos elements. En primer lloc, que els que actualment promouen la lluita contra la política lingüística de la Generalitat, des de Catalunya, no responen al prototipus de *fatxa*. Per Eduard Voltas, "durant molts anys s'han identificat amb l'ultradreta política i sociològica. En certa manera continua essent una percepció encertada, però els qui més s'hi han ficat en els tres últims anys no responen al típic *fatxa*. Són gent que té una angouxa sincera pel futur del castellà a Catalunya, que tenen un fort nacionalisme espanyol i que senten una mania persecutòria que voreja la paranoia". L'altre element destacat van ser les declaracions que l'encara secretari general d'ERC, Àngel Colom, fa en el llibre, on diu que "algú haurà de tenir el valor de reconèixer que el castellà s'està tornant també una llengua territorial de Catalunya".

Al Congrés Europeu d'Immersion, el president de la Generalitat, Jordi Pujol, va referir-se al tema destacant que el castellà ja no és una llengua "estranya" a Catalunya i que és "la pròpia de molts catalans".

El llibre també adverteix de l'escorament dels sectors anti-immersion cap a l'esquerra i concretament el PSC. Eduard Voltas

ARXIU / RICARD CUGAT

Eduard Voltas, autor del llibre 'La guerra de la llengua'. Adverteix sobre el canvi del perfil ideològic dels sectors contraris a la immersion lingüística.

considera que "des dels anys 80 ençà tota la política lingüística del PSC ha estat en mans de tres obolistes: Marta Mata, Antoni Dalmau i Jordi Font. En el proper congrés del PSC aquest sector quedarà descavalcat. Narcís Serra i Josep Maria Sala aconseguiran el control del partit. Sala ha tingut contactes amb membres d'associacions de suport al castellà i és partidari que el PSC s'inclini cap aquí. Si això ho combines amb el fet que la veu de Vidal-Quadras ha desaparegut i el PP ja no diu res sobre el tema, tenen el terreny lliure".

—La polèmica recent pot fer que s'accelerïn els processos?

—Sala i també el president de la federació de Barcelona, Joan Ferran, ara seran prudents. Però les eleccions del 99 seran la prova de foc per al PSC i crec que llavors Sala i Ferran començaran a fer gestos en aquesta línia. Tot i que no penso que arribin a ser tan descarats com Vidal Quadras.

—El tema del castellà a Catalunya ha despertat tanta polèmica perquè és un tema tabú?

—Anna Cabré, una de les millors demògrafes, ho explica molt bé. No hi ha cap país al món que hagi rebut tanta immigració en un període de temps tan curt. Això ha creat una composició sociolingüística molt delicada, que s'ha aguantat fins ara perquè el nacionalisme català ha tingut molt tacte i els immigrants castellanoparlants han tingut una actitud molt constructiva. Però si qualsevol de les dues situacions es trenca existeix el risc de l'enfrontament civil.

La guerra de la llengua és segons el seu autor un llibre incomplet, "que en podríem dir regional". Compaginar el llibre amb la feina li feia impossible braçar tots els Països Catalans, i de seguida va descartar l'opció de fer un capítol testimonial. I afegeix: "espero i animo altres periodistes a completar la feina al País Valencià i a les Illes". O. C.